COMPARTIMENTELE DIVIZIEI

PORTA

„ÎNGERUL PĂ

SAU „MARELE VI

- Aşii trecutului - LĂPUŞNEANU, PE
  VOINESCU, despre axiomele p
- „Beneficiarii" sezonului: GORNE
- Figuri trecute în umbră: COMAN, RĂ
  TINESCU, SUCIU, ION VASILE, NICULE
- I-am aşteptat în zadar: MÎNDR
- În plin urcuş: RĂMUREANU, CIZ
  BAUMGARTNER, MANTA

Cu paginile de faţă începem seria articolelor dedicate primei jumătăţi a campionatului 1968—1969. Ne-am gîndit însă ca, spre deosebire de anii trecuţi, să axăm aceste reportaje nu pe echipe, pornind cu cea de pe locul I şi încheind cu deţinătoarea „lanternei", ci pe posturi : un articol dedicat celor care apără buturile, altul fundaşilor laterali şi centrali ş.a.m.d. pînă la extreme.

Portarii fac, deci, debutul. Ei reprezintă mai mult decît a zecea parte din totalul jucătorilor folosiţi. Mai precis : 36 din 316. Care sînt cei 36 ? Priviţi-i în tabelul din această pagină în care, aşezaţi în ordinea clasamentului echipelor din care fac parte şi a... intrării în scenă, aveţi toate datele care interesează.

Dar, mai întîi, pentru a defini termenii, am pus cîteva întrebări unor cunoscuţi foşti portari, acum cu toţii antrenori :

Care trebuie să fie calităţile unui portar de clasă ?

Răspunde, prin intermediul volumului său *„Jocul şi antrenamentul portarului de fotbal"*, fostul internaţional JEAN LĂPUŞNEANU :

• Din punct de vedere tehnic, portarului i se cere să ştie să lovească mingea cu ambele picioare şi să o transmită cu ambele mîini ;

• Din punct de vedere tactic se impune o bună gîndire tactică, deci cunoaşterea la un nivel corespunzător a coechipierilor şi adversarilor, a manevrelor tactice folosite şi capacitatea de a asigura deprinderilor tehnice un conţinut tactic superior ;

• Din punct de vedere al pregătirii psihologice, portarului modern i se pretinde calm şi capacitate de anticipare care să-i permită luarea celor mai adecvate măsuri, atît pentru apărarea porţii cît şi pentru iniţierea atacurilor şi contraatacurilor echipei sale. Un portar nervos, gălăgios sau, dimpotrivă, timid, este primul element care determină starea de derută, de neîncredere în rîndurile echipei din care face parte.

Cum vedeţi jocul portarului modern ?

Să-i dăm cuvîntul fostului unirist şi rapidist PETRICĂ RĂDULESCU : „Portarul modern trebuie să fie capabil să joace ca un veritabil jucător de cîmp, deoarece fotbalul actual îi cere intervenţii decisive în cele două faze fundamentale de joc — apărarea şi atacul. În jocul modern sînt momente cînd portarul trebuie să îndeplinească rolul unui „libero", în special în apărarea în linie, un motiv în plus pentru ca un portar să posede avansate cunoştinţe tehnico-tactice".

Cum trebuie să conlucreze portarul cu apărarea sa ?

Ne-a comunicat opiniile sale, ION VOINESCU : „Trebuie să existe o perfectă sincronizare, mai precis o automatizare care se cîştigă în orele de antrenament. Portarul trebuie să-şi conducă apărarea. De ce ? Pentru că e singurul jucător ce nu e în situaţia de a fi prins cu spatele, pentru că are tot cîmpul de joc în faţa privirilor sale. Nu trebuie urmărită faza, ci anticipată. Cei mai mulţi dintre portarii noştri actuali nu au obişnuinţa acestei reguli, dar de foarte multe ori nici apărătorii nu le dau ascultare. Şi asta, din două motive : mulţi portari sînt tineri, deci la începutul carierii lor sportive, sau nu le-a explicat nimeni necesitatea de a ţine tot timpul *pe fază* apărarea proprie. Doar Datcu ştie să-şi strunească fundaşii".

CONSACRAŢII

Să începem cu cel care de cîţiva ani se menţine în fruntea portarilor noştri, strălucind prin constanţă : dinamovistul ILIE DATCU, cel care — la *Dinamo Obor* — a debutat în fotbal ca... extremă, fiind şi eroul cîtorva goluri spectaculoase, după cum ne spunea primul său antrenor, *Sebastian Taciuc*. *Datcu* este unul din acei portari care se menţin în actualitate mai puţin prin talent deosebit şi mai mult prin cantitatea de muncă depusă. Intervenţiile sale sînt, de cele mai multe ori, prompte. Dar nu e mai puţin adevărat că are şi momente cînd... ai impresia că nu vede mingea, momente care pot chiar să întoarcă un rezultat. Cel mai recent exemplu : meciul *F.C. Argeş — Dinamo Bucureşti*.

Un alt dinamovist, de data aşta din Bacău, a dominat plutonul portarilor consacraţi : masivul GHIŢĂ, care trăieşte şi el a doua tinereţe sportivă. Promptitudinea intervenţiilor sale, în ciuda plusului de kilograme acumulat odată cu anii, excelenta priză la balon şi experienţa sa au făcut ca în această toamnă să fie propus chiar pentru lotul naţional A. Parada portarilor consacraţi continuă cu constănţeanul UŢU. Cu toate că activitatea sa depusă în primele 15 etape este sub valoarea celei din campionatul trecut, *Uţu*, în ciuda celor 32 de ani, se menţine în primul plan şi, dacă ar fi activat la unul din cluburile bucureştene, probabil că şi-ar fi văzut încununată forma sportivă pe care o deţine cam de vreo doi ani, prin prezenţa într-unul din loturile naţionale. Asta în comparaţie cu SUCIU (Steaua), cel subţire ca un lujer. În ciuda inconstanţei şi a greşelilor elementare pe care le-a făcut într-o serie de meciuri, el a fost selecţionat. Din fericire însă (sic), alţi portari s-au arătat, în momentul acela, mai în formă decît el şi i-au luat locul.

Mai trebuie să trecem în rîndul celor consacraţi pe apărătorii buturilor petroliste, SFETCU şi MIHAI IONESCU. Despre primul ne vom ocupa în alt capitol al reportajului nostru, cel dedicat „revenirilor spectaculoase" ; în ceea ce-l priveşte pe *Mihai Ionescu*, mai puţin prezent în echipa sa ca altădată, să punem aceasta pe seama numărului anilor care se adună ?

DECEPŢIILE

Din păcate avem şi din acestea. Şi ele se numesc : *Coman, Răducanu, Constantinescu*.

Despre COMAN, ce s-ar mai putea adăuga în privinţa calităţilor sale excepţionale ? A probat în repetate rînduri că are reflexe uimitoare şi, în general, toate atributele unui portar de mare clasă. Din acest punct de vedere, şi nu numai din acesta, paralela cu *Lăzăreanu*, cel de acum vreo 20 de ani, este aproape perfectă ; aceleaşi calităţi excepţionale, aceeaşi viaţă dezordonată care l-a dus pe fostul portar al *Ciocanului Bucureşti* în neantul fotbaliştilor nerealizaţi, face ca pe *Coman* să-l pîndească acelaşi pericol. Scos din lotul naţional, suspendat o perioadă datorită neprezentării la convocarea federaţiei, a fost scos la un moment dat şi din echipa sa actuală de club, *Dinamo Bucureşti*. Şi a fost înlocuit, şi în poarta reprezentativei şi în cea a formaţiei din Şoseaua *Ştefan cel Mare* de cel pe care trebuia să-l înlocuiască : *Datcu*.

RĂDUCANU, cel care în campionatul trecut nu i-a concedat rezervei sale poarta rapidistă decît într-un singur joc complet, de data asta a fost el în postura ultimei rezerve, purtînd o singură dată tricoul albvişiniu cu nr. 1. De fapt, după cum ne spunea antrenorul federal *Dincă Schileru*, *Răducanu* a avut o perioadă de afirmare datorită calităţilor sale native (gabarit, forţă, promptitudine, curaj), dar neseriozitatea care-l caracterizează a determinat multe nereuşite şi l-a scos din echipă. Se poate spune că s-a eliminat singur, pentru că antrenorii i-au acordat suficientă încredere.

Vi-l reamintiţi, desigur, pe CONSTANTINESCU, portarul Politehnicii Iaşi. Şi el, ca şi *Coman* şi *Răducanu*, considerat ca un mare talent, avînd o agilitate ieşită din comun, detentă şi priză la balon deosebite şi blocaje prompte, avea tot dreptul să strălucească pe firmamentul fotbalului nostru. Dar astă-toamnă, după zece etape, i-a cedat tricoul „necunoscutului" *Cizic*. Şi acesta nu l-a mai dezbrăcat pînă la sfîrşitul jocurilor. De ce ? Se spune că *Mircea Constantinescu*, atingîndu-şi ţelul din punct de vedere şcolar şi profesional, şi-a neglijat pregătirea. Delăsarea lui a fost purtată pe unde s-a strecurat *Cizic*. Este drept, o lombo-sciatică de care suferă a determinat abandonarea (nu ştim dacă definitiv sau nu) eforturilor susţinute. Oricum însă, îşi are capitolul său în rîndul celor ce **ne-au decepţionat în toamna trecută.**

Constantinescu („Poli" Iaşi) — pînă mai ieri, senator de drept...

CATALOG

GORNEA (U.T.A.) 2.VIII.44
1350 — 11 — 2 — 13 — 104
GABORAŞ („U" Cv.) 10.X.45
741 — 14 — 2 — 16— 46
PILCA („U" Cv.) 16.XI.44
473 — 6 — 2 — 8 — 59
CONSTANTINESCU (Poli) 25.II.45
885 — 15 — 0 — 15 — 59
OPREA („U" Cv.) 2.I.48
136 — 1 — 0 — 1 — 136
CIZIC (Poli) 26.III.47
465 — 3 — 0 — 3 — 155
COMAN (D. Buc.) 5.IX.46
665 — 10 — 1 — 11 — 61
DATCU (D. Buc.) 20.VII.37
747 — 7 — 0 — 7 — 106
ZAMFIR (Jiul) 9.III.39
603 — 5 — 0 — 5 — 121
STAN (Jiul) 11.II.45
747 — 9 — 1 — 10 — 74
UŢU (Farul) 14.IX.36
1335 — 20 — 1 — 21 — 64
MANCIU (Farul) 6.II.40
15 — 0 — 0 — 0 — 0
GHIŢĂ (D. Bacău) 15.VI.40
1245 — 15 — 0 — 15— 83
VERSĂNSCHI (D. Bacău) 27.VI.49
105 — 4 — 0 — 4 — 26
SOLYOM (A.S.A.) 25.XII.42
971 — 14 — 0 — 14 — 69
BAY (A.S.A.) 31.V.41
379 — 7 — 0 — 7 — 54
SFETCU (Petrolul) 10.V.37
955 — 11 — 0 — 11 — 87
M. IONESCU (Petrolul) 19.XI.36
395 — 7 — 0 — 7 — 54
MATACHE (Progresul) 13.I.39
720 — 10 — 0 — 10 — 72
MANTA (Progresul) 2.VI.43
630 — 5 — 2 — 7 — 90
SUCIU (Steaua) 21.X.42
929 — 12 — 0 — 12 — 77
ANDREI (Steaua) 22.X.40
421 — 9 — 1 — 10 — 42
RINGHEANU („U" Cj.) 22.XII.37
946 — 20 — 0 — 20 — 47
ŞTEFAN („U" Cj.) 8.I.51
44 — 1 — 0 — 1 — 44
GODJA („U" Cj.) 19.V.49
90 — 0 — 0 — 0 — (INF.)
MOLDOVAN („U" Cj.) 9.I.49
270 — 5 — 0 — 5 — 54
NICULESCU (F.C.A.) 8.IV.43
1157 — 21 — 1 — 22 — 53
ION VASILE (F.C.A.) 16.IV.42
193 — 3 — 0 — 3 — 64
RĂMUREANU (Rapid) 5.I.46
1189 — 17 — 1 — 18 — 66
N. IONESCU (Rapid) 7.V.46
71 — 1 — 0 — 1 — 71
RĂDUCANU (Rapid) 10.V.46
90 — 2 — 1 — 3 — 30
BUIUC (Crişul) 16.III.46
540 — 8 — 1 — 9 — 60
BAUMGARTNER (Crişul) 1.III.50
810 — 6 — 1 — 7 — 115
GHERGHEL (Vagonul) 7.IV.43
768 — 19 — 0 — 19 — 40
SĂCUI (Vagonul) 26.XI.48
270 — 10 — 1 — 11 — 25
ARGHIŞAN (Vagonul) 1.IX.42
312 — 8 — 0 — 8 — 39

N. R. — Pe primul rînd este scris numele jucătorului, clubul şi data naşterii.

Pe al doilea rînd minutele jucate, golurile primite din acţiune, din penalti, totalul lor şi media de minute la primirea unui gol.

FORŢA PASIUNII

În grupul acesta, aşa de capricios, pîndit în orice moment de pericolul căderii în anonimat, al portarilor, **Ilie Datcu** rămîne un exemplu şi un îndemn. Îi dedicăm rînduri în plus, tocmai spre a atrage atenţia tinerilor asupra cazului, demn de imitat, al portarului echipei **Dinamo Bucureşti.** Despre puterea de muncă, pasiunea şi încrederea, armele cu care **Datcu** învinge şi anii şi momentele grele, s-a mai vorbit, se mai aminteşte şi în aceste pagini. Să subliniem însă pilda lui **Datcu, omul :** corect în toate apariţiile sale, un tată şi un soţ exemplar, un coleg ideal de echipă, el reprezintă cu adevărat sportivul fruntaş ce înţelege să se comporte la înălţimea misiunii sale.